

Štvrtok 8. septembra 2016

Text: 1M 15, 1 – 6

¹Po týchto udalostiach zaznelo Abrámovi vo videní slovo Hospodinovo: Neboj sa, Abrám, ja som ti štítom, čaká ťa veľmi veľká odmena. ²Abrám však povedal: Hospodine, Pane, čo mi chceš dať, veď som bezdetný a dedičom môjho domu bude damašský Elíezer. ³Ďalej povedal Abrám: Hľa, nedal si mi potomstvo a sluha narodený v mojom dome, bude mojím dedičom. ⁴Tu zaznelo mu slovo Hospodinovo: Tento nebude tvojím dedičom; tvojím dedičom bude ten, ktorý vyjde z tvojho tela. ⁵Potom ho vyviedol von a riekol: Pohliadni na nebesá a spočítaj hviezdy, ak ich môžeš spočítať. Nato mu riekol: Toľko bude tvojho potomstva. ⁶I uveril Hospodinovi a On mu to počítal za spravodlivosť.

Piesne: ES č. 367, 309

Zamyslenie nad Božím slovom:

Kedy ste naposledy niekomu sľúbili niečo záväzné? Sľuby patria k bežným životným skúsenostiam. Je pravda, že nie každý sľub berieme rovnako vážne. Detom niekedy sľúbime niečo len tak, aby sme od nich mali na chvíľu pokoj. Nie je však dobre takto ľahkovážne sľubovať a sľub nesplniť. Deti tým učíme, že naše slovo nie je spoľahlivé. Sú aj sľuby na celý život. Z nich najdôležitejšie sú sľub vernosti Bohu pri konfirmácii a sľub vernosti a lásky v manželstve pri sobáši. Tu si skutočne treba uvedomovať každé slovo, ktoré povieme. Veď tu naše sľuby znejú pred Božou tvárou. A Pán Boh berie vážne každé naše slovo. Očakáva splnenie našich sľubov, lebo On svoje sľuby verne plní. Takúto skúsenosť mal s Božimi sľubmi aj Abrám. Pán Boh ho vyzval, aby opustil svoju domovinu a vydal sa do krajiny, ktorú mu sľúbil. Abrám poslúchol a po dlhom putovaní dorazil do Kanaánu. Božie sľuby Abrámovi pokračujú ďalej. Nielenže Abráma doviedol do novej domoviny, ale sľúbil mu, že tu bude bývať i jeho potomstvo. Na dôkaz toho Pán Boh o niečo neskôr dokonca zmenil Abrámovu meno na Abrahám, čo znamená otec mnohých národov. Boh nedáva prázdne sľuby a nedokonalé dary. Ak sľúbil, že bude s nami po všetky dni, tak sa na to môžeme spoľahnúť. Ak sľúbil pomoc aj v súžení, tak skutočne pomôže. Verme, že Jeho plány s nami sú lepšie ako tie, čo vymyslíme sami. Abrahám neľutoval, že uveril Božím sľubom. O nejaký čas naozaj držal v náručí svojho syna Izáka. Príbeh Abraháma je v Biblii aj na to, aby sme sa naučili dôverovať Božím sľubom, ako to robil on. Pán Boh nám dáva sľuby, ktoré určite môže a chce splniť. To najvzácnejšie, čo nám sľubuje, je večný život v nebi. Na dôkaz toho neváhal poslať na svet svojho Syna, aby urobil zadosť Božiemu zákonu a bol potrestaný namiesto nás za naše hriechy. Pán Ježiš mal navyše ešte jednu dôležitú úlohu: ako prvý spomedzi mŕtvych bol vzkriesený k novému životu. Ukázal nám cestu, ktorou máme ísť všetci za Ním. On je ten sľúbený potomok Abrahámov, cez ktorého sa všetci môžeme dostať do zaslúbenej krajiny, do nebeského kráľovstva. Amen.

Modlitba:

Drahý Pane Bože! Ďakujeme za to, aký si spoľahlivý v každom slove, ktoré k nám hovoríš. Ďakujeme za príbehy Písma, ktoré nás vyučujú dodnes. Si našou oporou, múdrosťou, najlepším vodcom i záchrancom v neistote života. Bud' Ti za to sláva a vďaka. Prosíme Ťa, daj nám Abrahámovu odvahu dôverovať Tvojmu slovu, pomôž nám nasledovať aj také Tvoje príkazy, ktorým na prvé počutie nerozumieme. Pripomeň nám v takú chvíľu príklady svojich služobníkov, ktorí uverili a neboli vo svojej viere zahanbení. Amen.

Mgr. Anna Velebírová, námestná farárka v CZ ECAV Bardejov (ŠZS)